

(לרגל נסיעתו של אורי אבנרי לפגישות מדיניות בחוץ-לארץ, נכתב הדיווח-השבועי השבוע בידיו של יועץ הסיעה ומזכירה הפארלמנטארי, עורך-הדיון אמנון זכרונאי)

המדינה - „אקט דתי“?

אידאולוגיה זו מחייבת גם אפיקורס-כביכול כמאיר יערי או „חסיד תמים“ של השתחררות מעול הכפייה הדתית, כמשה קול. אליבא דממשלת-הליכוד-הלאומי, מפי שר-הדתות, זרח ורהפטינג: „הקמתה של מדינת-ישראל היא: אקט דתי“.

אידאולוגיה זו לא היתה מגיעה לכלל ביטוי בכנסת השישית, אילמלא היינו מצויים באופן גלוי ופרובוקטיבי את תביעתנו החד-משמעית להפרדה טוטאלית בין מדינה ודת. רק משום כך יצא המרצע מן השק.

עוד אותה מדינה של המאה ה-19, המדינה חודרת כיום לחזרו של כל אורה, למיט בחו של כל אורה, לגשמתו של כל אור... המדינה כיום היא מולך, היא שולטת על הכל.

כיוון שכן, סבור השר שיש לכפות אמונה וצינויים דתיים, באמצעות כוח-הכפייה החילונית של המדינה המודרנית. דברים ברורים מפי נציג ממשלת-הליכוד-הלאומי, איש האורתודוקסיה הדתית, בשם ממשלת-הליכוד-הלאומי ועל דעת ממשלת-הליכוד-הלאומי.

ביעה, כי הכנסת השישית עומדת בסימן של 1 מול 119, ולא חשוב על מה ייסוב הדין.

כך, למשל, הקדיש לנו שר-הדתות חלק ניכר מנאומו תשובתו, בסיכום החיכוך על פעולות משרדו. הנה פנינים אחדות מנאומו של השר, בהן הגיב על תביעתנו להפריד את הדת מהמדינה:

„המושג של הפרדה בין דת ומדינה היה לו כוח או תוקף במאה ה-19... המדינה במחצית השנייה של המאה ה-20 איננה

מספרים על נושא ארצות-הברית המ-נוח סרגלין ולאנו רוחלט, כי להכנת נאום בן ששתיים התכוון כחמש דקות, לה-כנת נאום בן רבע שעה התכוון כחצי שעה, ואילו להכנת נאום בן חמש דקות התכוון ששתיים...“

נזכרתי בכך שעה שבאתי להחליט על מה לדווח השבוע. למען האמת, התקשיתי במיקצת להבין כיצד מצליח אורי אבנרי בבואו לדווח על פעילותו בכנסת, להקיף מדי שבוע שבוע, בשני עמודים, כמות כה רבה של חומר, אשר יכלה בנקל למלא גיליון שלם של העולם הזה.

הנה כי כן, בשבוע זה נשא אבנרי שמונה נאומים, הגיש 15 שאלות חדר-שאלה, וקיבל מפי שרי הביטחון והמשטרה תשובות לשמונה שאלות קודמות.

★★★

דיפדוף שיטתי בפרטיכל הסטנוגרפי של השבוע החולף מוכיח עד כמה נכונה הק-

מועדותם למועצת הייצור. אבל בינתיים כבר נוצרה אחירה כזאת מסביב למועצה, שאף פועל אחד לא הסכים להעמיד את מועדותו ולקבל על עצמו את האחריות.

ההסתדרות אינה מכירה בוועד החדש

לפני ארבעה חודשים הוכרז על בחירות חדשות לחוד העובדים, באישור מועצת הפועלים. כשנבחר החוד החדש, הודיעו החוד הפועל ומועצת פועלי אשדוד שלא יכירו בחוד החדש, שנבחר כחוק, אלא אם כן תקום לפני כן מועצת-הייצור. (בחדש החדש יש שישה חברים חדשים, מתוך 15).

כיום דורשים הפועלים שתהיה מועצת ייצור משותפת לנמלי אשדוד וחיפה, אחרי שפועלי חיפה עברו גם הם לידי אותו מעביד — רשות הנמלים. הוועד-הפועל מתנגד לכך. הוא מקה להעביר באשדוד נור-מה גבוהה יותר, ולכפות אחרי כן גורמה זו גם על פועלי חיפה.

ההסתדרות זוחמת נגד הפועלים

רבתי חברי-הכנסת, שום מושל צבאי ב-שכם, בעזה יבחרון אינו מעז לדבר אל תושבי השטחים המוחזקים כמו שהאדונים בקר ומשל מדברים אל הפועלים שאותם הם מייצגים, כביכול. לגביהם, ציבור הפו-

לאולם המליאה לראות מה מתרחש בה. הם לא יכלו להבין מדוע הוא מתווכח עם אבנרי:

יוסף פישר (המערך): מה אתה מתווכח איתו?

אורי אבנרי: לכם יש כוח, אין צורך להתווכח.

בקר (לעומת אבנרי): אני שולל מחד את הזכות להסיף לנו בעניין יחסי-עבודה... אינני בא לחלוק על ידיעותיך וההתייחסויות שלך לפסוק בעניינים ביטחוניים ופוליטיים. אני יכול לחלוק על דעותיך, אבל אני קורא אותן וגם שומע אותן.

לטענת בקר: הסתדרות העובדים — ורק היא — מייצגת את פועלי ישראל. אך מה לעשות ופועלי ישראל אינם סומכים על הסתדרותם, המנסה להוציא עתה משורותיה את אלה ש-אינם מקבלים את מרותה הבלעדית והמוחלטת?

פועלי הנמלים-אוכלוסיה כבושה

כדי למנוע שיבוש עונת-ההדורים, הפועלים הסכימו. אחרי שכבר חתמו על כך, באה הרשות ואמרה: לא. היא דרשה שתקבענה הנורמות לשאר המיטענים שנמדדו.

כך התחילה המלחמה. הפועלים דרשו להקפיא את הנורמות, כפי שהובטח להם עלידי הוועד הפועל ומועצת פועלי אשדוד. הנהלת הרשות מצידה איימה בסנקציות.

אז פגה תקופת-הכהונה של נציגי הפו-

מר חיים כהן, ראש מדור-ההנדסה במועד הפועל, הבטיח לחוד העובדים כי השכר לא יירד, אלא להיפך: בעיקבות קביעת ה-נורמות, תגיע הפרמיה ל-48% מעל לשכר היומי. כיום הפרמיה היא שליש, מכפי ש-מקובל בכל ביחיר.

כך קמה מועצת הייצור, שעכנה כשנה. היא קמה בניגוד לחוזה-העבודה. בחזית היה כתוב כי נציגי העובדים במועצת הייצור ייבחרו עלידי כלל ציבור העובדים, ואילו במועצה זו מונו הנציגים עלידי ועד העובדים, תחת לחץ הוועד הפועל, ללא בחירות.

שלחו את נציגי העובדים לקורס של שבוע בנמל אשדוד. שם למדו איך ללחץ את מהנדסי הייצור. אולם ככל שנכנסו ל-עניין, כך גבר איר-האימון שלהם במהנדסים ייצור אלה, שהם שכירי ההנהלה.

הנסיגה הגבירה איר-אימון זה. למשל: יצאו למדור נורמה במיתקן גר-מני שנקרא C.T.U. זהו מיתקן לטעינת סריג-הדר, לתוך בטן האונייה, בלי מנוף. המהנדסים קבעו נורמה של אלף תיבות לשעה. הפועלים עירערו. הופיעו נציגי הוועד הפועל במועצת-הייצור, נערכה בדיקה מחודשת במשך שלושה ימים, יום אחרי יום, ונמצא כי המדידה היתה כוזבת. ה-נורמה הורדה במכה אחת מאלף ל-550.

כיצד נקבעת נורמה?

כדי להבין מה סיבו של החיכוך, יש לקחת בחשבון את התנאים המיוחדים של העבודה בנמל. אין זה בית-חרושת, הפועל על פי שיטת הסרט הנע. התפוקה המעשית של „יד“ (10 סורים, 2 מנופאים ואחת אחד) תלויה בגורמים רבים ושר-נים: טיב המנוף, טיב העובדים, מיקום הפרי בנמל, טיב בטן האונייה, העדר הפ-רעות, האקלים, ועוד ועוד. כל זה שונה בכל מיקרה, והנורמה היא, במיקרה הטוב ביותר, דבר ממוצע, ומופשט למדי.

ובכן, בסתיו האחרון הציע הוועד הפועל להקפיא את הכל, בתנאי שיעלו את הנור-מה לפי-הדבר בעוד 10%. ההצעה באה

לחלן נאומו של אורי אבנרי על המ-צב בנמל אשדוד:

כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה.

פועלי נמל אשדוד עברו לידי רשות הנמלים בנובמבר 1965. עד אז הם עבדו בחלקם אצל סולל-בונה, שהקים את הנמל, ובחלקם בנמלי תל-אביב ויפו. הוועד הזמני, שהיה מורכב מחזקת-הפועלים של עובדי סולל-בונה ושל עובדי נמלי תל-אביב ויפו, חתם על הסכם-עבודה, בו נאמר כי רצוי — רצוי, אך לא חובה! — להקים מועצות ייצור „לנמלים“.

כימעט כל חברי הוועד ההוא הפכו מאז למנהלי-עבודה, והם חדלו מומן לייצג את הפועלים.

ב-1966 נבחר ועד חדש. פועלי נמל אש-דוד לא ידעו עדיין מה זה נורמות מדר-דוח. הם התייצבו עם חבריהם, פועלי נמל חיפה, ואלה שיכנעו אותם שלא לחתום על הסכם להקמת מועצת-ייצור. תחת זאת עב-דו על-פי נורמות מוסכמות, שהיו מבז-סוות על תוספת של 20% עד 30% לשכר היומי.

כדי לתת מושג: הפועלים החתיקים, אח-רי 20 שנות וחק בנמלי תל-אביב ויפו, משתכרים כיום בממוצע 650 ל"י לחודש ברוטו (כולל שכר-יסודי, ותק וסוג). עם הפרמיות הנוכחיות הם מגיעים ל-900 עד 950 ל"י ברוטו, שהן 700 ל"י נטו ביד.

פועל מבוגר-הנמל, שאין לו החתק של אנשי נמל יפו, משתכר 530 ל"י ברוטו (כולל שכר יסודי, ותק וארבעה ילדים). עם הפרמיה הנוכחית, הוא מגיע ל-680 עד 700 ל"י ברוטו.

מועצת ייצור

קביעת נורמות

ביום ה-12 בדצמבר 1967, תחת לחץ הוועד הפועל, חתם ועד פועלי התיפעול על הסכם שקבע כללים מוסכמים להקמת

פועל נמל אשדוד ותלוש השכר

עלים הוא אוכלוסיה כבושה, והם מוש-ליה מטעם המיסד.

אלו הן העובדות. אני מציע לכנסת למ-נות ועדת-חקירה, שתבדוק את מהימנות ותקבע מה באמת אירע בנמל אשדוד.

עלים במועצת-הייצור, בתום שנה-נציגי העובדים במועצה סיימו את תפקידם, ותב-עו לקיים בחירות כלליות, כפי שקבוע ב-חוזה-העבודה.

ועדת-הבחירות קראה לעובדים להציג את